

muner, hvor Nævnene bestaar indtil 1. Maj 1924: at der ikke maa finde Lejeforhøjelse Sted for saadanne Lejligheder og Lokaler, som har været omfattet af den hidtidige Huslejelovgivning, og at der ikke maa afgives Opsigelse fra Ejeren Side før efter den 1. April 1924 i de Kommuner, hvor Huslejenævnene bortfalder den 1. Juni 1923, eller før den 1. April 1925 i de Kommuner, hvor Nævnene først bortfalder den 1. Maj 1924. Endvidere, at Lejligheder og Lokaler ikke uden Kommunalbestyrelsens Samtykke maa udlejes til Personer, der har eller sidst har haft Bopæl udenfor Kommunen, idet der dog paa dette Punkt gøres Undtagelser for tilflyttede Tjenestemænd og for saadanne, hvis Adgang til den paagældende Bolig er betinget af et Erhverv i en bestemt Virksomhed eller Institution. Endvidere, at Beboelseslejligheder ikke uden Kommunalbestyrelsens Samtykke maa tages i Brug paa anden Maade end til Beboelse. Og endelig, at Bestemmelserne i Loven af 1. April 1921 § 18 finder Anvendelse i Kommunen. Det er Bestemmelser, der angaar Kommunalbestyrelsens Ret til at foranledige, at Lejligheder, som ikke er udlejet, bliver udlejet enten ved Ejeren eller ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning.

Dog er der for Storkøbenhavns Vedkommende i § 2 den særlige Bestemmelse, at Kommunalbestyrelserne der kan beslutte at opretholde Huslejelovgivningen i 2 Aar, altsaa indtil den 1. Maj 1925, hvorefter Kommunalbestyrelserne endvidere kan beslutte, at de nævnte Kontrolbestemmelser skal være gældende endnu et Aar for Storkøbenhavns Vedkommende, altsaa indtil den 1. Maj 1926. Denne Dato vil da være den sidste Frist for Huslejeregulering her i Landet, medens den 1. Maj 1924 eller 1925 vil bringe al Huslejeregulering til Ophør i Landets Kommuner i øvrigt.

Lovforslagets § 3 angaar Adgangen for Domstolene til at tilsidesætte Overenskomster vedrørende Lejeforhold i Kommuner, hvor der ikke findes Huslejenævn, saafremt det maatte findes, at saadanne Overenskomster har betinget Husejeren Fordele, som staar i aabenbart Misforhold til, hvad der ydes af den paagældende Husejer; og Opsigelser, der maatte være givet Lejere, som ikke har villet gaa ind paa Udlejerens Forlangender om saadanne eventuelle Fordele, eller som er afgivet, fordi Lejeren har indbragt Sagen for Retten, kan af Domstolene kendes ugyldige. Man har betegnet disse Bestemmelser i § 3 som Bestemmelser mod Huslejeaager og

§ 3 som en Aagerparagraf. Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige, at en saadan Betegnelse er selvsagt ikke anvendt i Loven, og der er heller ikke gennem de Bestemmelser, her er truffet, paa nogen Maade rettet nogen Sigtelse overfor Husejerne i Almindelighed for at have Tendens til at betinge sig Fordele, der staar i urimeligt Forhold til det udlejedes Værdi.

I de her fremførte Bemærkninger har jeg omtalt de væsentligste Punkter, som Lovforslaget omhandler. Jeg skal endnu kun udtale, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget, som det fremsattes for det høje Folketing, var givet en Række Oplysninger om Boligforholdene rundt om i Landets Kommuner, saavel i saadanne, hvor Huslejelovgivningen hidtil har været opretholdt, som i saadanne, hvor Huslejereguleringen er bortfaldet i 1922. Jeg skal med Hensyn til hele dette Forhold henvise ærede Medlemmer af det høje Landsting til de Oplysninger, som der er givet. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Johannes Jensen: Efter at den højtærede Indenrigsminister har gjort Rede for det foreliggende Lovforslag, kan jeg indskrænke mig til nogle enkelte mere almindelige Bemærkninger. Hver Gang vi har denne Sag til Behandling paa Rigsdagen, møder vi to Opfattelser; det vil vi sikkert ogsaa møde i Dag. Den ene er den, at saa længe der er Boligmangel her i Landet, saa længe skal man ogsaa opretholde Boliglovgivningen, medens den anden Opfattelse gaar ud paa, at saa længe vi opretholder Boliglovgivningen, saa længe har vi ikke Udsigt til at slippe for Boligmangel. Jeg overser naturligvis ikke, at der ogsaa er en tredje Opfattelse, der gaar ud paa, at man under alle Omstændigheder, altsaa ogsaa i det Øjeblik, Boligmangelen er afhjulpet, skal opretholde Boliglovgivningen, men jeg tror, at den tredje Retning vil staa svagt i det Øjeblik, der er tilstrækkeligt med Boliger her i Landet. Faktisk er der i Øjeblikket disse tre Retninger, og hver Gang vi behandler Boligsagen her i Rigsdagen, ser vi, at Partierne slutter op hver paa sin Maade. Saadan har det været; saa længe vi har haft Boliglovgivningen; men hvis man ser rundt omkring i Landet, vil man finde, at der deler man sig ikke efter partipolitiske Synspunkter med Hensyn til Bedømmelsen af denne Sag, og det er ganske naturligt.

Jeg har nævnt det før, men vil gerne gentage det i Dag, at Forholdet i de danske